

DIUMENGE TERCER DE PASQUA

LECTURA PRIMERA

La mort no podia de cap manera retindre'l captiu

Lectura dels Fets dels Apòstols

2, 14.22-28

El dia de Pentecosta,

Pere s'alçà amb els Onze
i, amb la veu alta, digué a la gent:

- «Hòmens de Judea i tots els qui viviu a Jerusalem:
Escolteu bé i sapieu açò que vos dic:
Jesús de Natzaret era un home que Déu acredità
davant de vosaltres,
obrant entre vosaltres, per mitjà d'ell,
miracles, prodigis i senyals.
Prou que ho sabeu tots.
Ara bé: d'acord amb la decisió que Déu havia pres
i que ja coneixia,
a Jesús de Natzaret li feren traïció, i vosaltres el matàreu
fent-lo clavar en la creu per uns hòmens que no seguien la llei.
Però Déu l'ha ressuscitat
i l'ha deslliurat dels llaços de la mort,
que de cap manera no podia retindre'l captiu.
Perquè David, referint-se a ell, deia:
“Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta no cauré mai.
El meu cor s'alegra, s'omplin de joia les meues entranyes,
fins el meu cos reposa confiat:
perquè no abandonareu la meua vida enmig dels morts,
ni deixareu que es corrompa el qui vos ama.
M'ensenyareu el camí que du a la vida:
goig i festa plena en la vostra presència”.»

Paraula de Déu.

SALM RESPONSORIAL

16 (15), 1-2 i 5.7-8.9-10.11 (R.: 11a)

R. Ensenyeu-me, Senyor, el camí que du a la vida.

O bé: Alleluia.

Guardeu-me, Déu meu, vós sou el meu refugi.
Jo dic: «Senyor, ningú com vós em fa feliç.»
Senyor, heretat meua i calze meu,
vós m'heu triat la possessió.

R. Ensenyeu-me, Senyor, el camí que du a la vida.

Beneït siga el Senyor que m'ha donat intel·ligència.
Fins i tot de nit el meu cor m'instruïx.
Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, no cauré mai.

R. Ensenyeu-me, Senyor, el camí que du a la vida.

El meu cor s'alegra, s'omplin de joia les meues entranyes,
fins el meu cos reposa confiat:
perquè no abandonareu la meua vida enmig dels morts,
ni deixareu caure en la fossa el qui vos ama.

R. Ensenyeu-me, Senyor, el camí que du a la vida.

M'ensenyareu el camí que du a la vida:
goig i festa plena en la vostra presència;
al vostre costat, delícies per sempre.

R. Ensenyeu-me, Senyor, el camí que du a la vida.

LECTURA SEGONA

El preu del vostre rescat és una sang preciosa, la de Crist sacrificat com un anyell sense tara

Lectura de la primera carta de sant Pere

1, 17-21

Estimats:

Vosaltres invoqueu com a Pare aquell que jutja cada u
segons les seues obres, sense fer distincions.
Per tant, vetleu sobre la vostra conducta
durant l'estada en este món.
Penseu que heu sigut rescatats
de la manera inútil i buida de viure
que havíeu heretat dels vostres pares,
no pagant un preu que pot perdre valor,
com la plata o l'or,
sinó amb la sang preciosa de Crist,
sacrificat com un anyell sense tara ni defecte,
previst per Déu, abans de crear el món, i ara,
a la fi dels temps, manifestat per a vosaltres,
els qui, per ell, heu cregut en Déu,
que l'ha ressuscitat d'entre els morts i l'ha glorificat.
Per això, poseu en Déu la fe i l'esperança.

Paraula de Déu.

EVANGELI

El reconegueren quan partia el pa

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç

24, 13-35

Aquell mateix diumenge dos dels deixebles de Jesús anaven a un poble anomenat Emaús, a onze quilòmetres de Jerusalem, i conversaven entre ells comentant aquells incidents. Mentres conversaven i discutien, Jesús mateix arribà al seu costat i es posà a caminar amb ells, però no eren capaços de reconèixer-lo.

Ell els preguntà:

— «¿De què discutiu entre vosaltres mentres camineu?»

Els es pararen plens de tristor, i un dels dos, que es deia Cleofàs, li respongué:

— «De tots els forasters que hi havia estos dies a Jerusalem, ¿ets tu l'únic que no saps allò que ha passat?»

Ell els preguntà:

— «¿Què?»

Li contestaren:

— «El cas de Jesús de Natzaret. S'havia revelat com un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i del poble. Els grans sacerdots i les autoritats del nostre poble l'entregaren perquè fora condemnat a mort i crucificat. Nosaltres esperàvem que ell haguera alliberat Israel. Ara de tot això ja fa tres dies. És cert que unes dones del nostre grup ens han esglaiat: han anat de bon matí al sepulcre, no han trobat el cos, i han vingut a dir-nos que fins i tot se'ls han aparegut uns àngels, i els han assegurat que ell és viu. Alguns dels que estaven amb nosaltres han anat al sepulcre,

i ho han trobat tot exactament com les dones havien dit;
però, a ell, no l'han vist.»

Ell els digué:

— «¡Sí que vos costa d'entendre!
¡Quins cors tan necis per a creure
tot allò que havien anunciat els profetes!
¿No havia de patir tot això el Messies
abans d'entrar en la seua glòria?»

Llavors, començant pels llibres de Moisès
i seguint els de tots els profetes,
els exposava tots els llocs de les Escriptures
que es referien a ell.

Mentrestant, s'acostaven al poble on es dirigien
i ell va fer com si seguira més avant.
Però ells el forçaren preguntant-li:

— «Queda't amb nosaltres, que ja es fa tard,
i el dia ha començat a declinar.»

Jesús entrà per quedar-se amb ells.
Quan s'hagué assentat amb ells a taula,
prengué el pa, digué la benedicció, el partí i els el donava.
En aquell moment, se'ls obriren els ulls i el reconegueren,
però ell desaparegué.
I es deien l'un a l'altre:

— «¿No és veritat que els nostres cors s'abrasien dins de nosaltres
mentres ens parlava pel camí
i ens aclaria el sentit de les Escriptures?»

Llavors mateix s'alçaren de taula i se'n tornaren a Jerusalem.
Allí trobaren reunits els Onze
i tots els qui anaven amb ells, que deien:

— «Realment el Senyor ha ressuscitat i s'ha aparegut a Simó.»

Els també contaven allò que els havia passat pel camí,
i com l'havien reconegut quan partia el pa.

Paraula del Senyor.